

[Niels Ravn.]

også at kunne få denne nye energikilde ført frem til forbrugerne; det er jo ikke tilstrækkeligt alene at kunne udnytte den.

Handelsministeren fik allerede i vinter en bemyndigelse i finansudvalget til oprettelse af et i hvert fald i første omgang statsligt aktieselskab med senere mulighed for udvidelse med privat kapital, og jeg betragter i og for sig dette lovforslag som en naturlig konsekvens af den bemyndigelse, ministeren fik til at oprette dette såkaldte transmissionselskab.

Det er jo en stor og kompliceret historie, dette drejer sig om, og jeg skal ikke gå ind i enkeltheder; det egner sig vist bedst til et udvalgsarbejde. Der er visse ting, som jeg navnlig synes vi må interessere os for, bl. a. hvor langt de forhandlinger, som ministeren i sin fremsættelsestale nævner der foregår med den såkaldte Phillips-gruppe, er ført. Endvidere nævner ministeren, at man venter på at høre nyt fra A. P. Møller-koncernen; også her er jo et område, som vi i udvalget må beskæftige os med og forhåbentlig vil kunne høre godt nyt om fra ministeren.

Man må jo erkende, at lovforslaget er en meget vidtgående bemyndigelseslov til handelsministeren; det kan vel ikke være anderledes, når man står over for en sådan ny opgave, som der her er tale om. Men på den anden side finder jeg, at når man giver en minister så vidtgående bemyndigelser, som det her sker, og på et område, hvor der er så store interesser på spil også økonomisk, så var det måske rimeligt, at der under en eller anden form — men det kan vi drøfte i udvalget — blev givet ministeren mulighed for ved lejlighed, når afgørende beslutning skulle træffes, da eventuelt at underrette finansudvalget i sådanne situationer. Jeg finder i og for sig, at folketinget har et rimeligt krav på, når det drejer sig om så store økonomiske interesser, før der tages en så vidtgående beslutning, som der her kan blive tale om, da at blive orienteret.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit

partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Guldborg: Vi har i venstre ikke mange bemærkninger at komme med om selve realiteten, indholdet i dette forslag. Nu går jeg ud fra, at det ikke bliver gennemført i denne samling, og vi får derfor også tid til at kigge lidt på det, men vi synes, det er udformet i meget god overensstemmelse med den fremgangsmåde og de regler, som vi anvender på en række andre områder, når det drejer sig om en sådan udnyttelse af begrænsede naturlige ressourcer og om områder, hvor der som her kræves meget store investeringer, meget store og meget kostbare anlæg for at betjene noget, som alligevel skal fordeles måske til meget store kredse, men i hvert tilfælde dog fordeles. Så jeg vil ikke opholde mig ved disse enkelte ting; skulle der være et eller andet, kan vi drøfte det i udvalget.

Måske skulle jeg dog lige i anledning af det, hr. Niels Ravn sagde, sige, at det kan godt være, vi også fra venstres side ville finde, det måske var rimeligt, at man havde en eller anden orienteringsordning, ligesom man har det med undergrundsloven f. eks.; den har vist sig at være særdeles nyttig i særlige tilfælde, og derfor kunne det jo godt være, at vi skulle overveje det også her.

Derimod har jeg nogle bemærkninger om det administrative. Jeg går ud fra, at vi alle er enige om, at det gælder om at undgå at lave tingene indviklede, og jeg ved godt, at meget af den offentlige interesse, der er om begrænsning af den offentlige administration og antallet af beskæftigede og alle disse ting, i virkeligheden retter sig mod områder, hvor der ikke er så forfærdelig meget at gøre, fordi det egentlig ikke er administration.

Så meget desto mere føler jeg, at vi er forpligtede til alle sammen at være overordentlig opmærksom over for den egentlige administration, så begrænset den i virkeligheden er i tal i forhold til al anden offentlig virksomhed, og her forekommer det mig, at det i hvert tilfælde er værd at tage en drøf-